

Tisková zpráva k výstavě

WANG XIN – V TEMNÉ JESKYNI

Pořadatel:	Galerie umění Karlovy Vary, příspěvková organizace Karlovarského kraje
Místo konání:	Interaktivní galerie Becherova vila, Krále Jiřího 9, Karlovy Vary
Termín:	2. února – 10. března 2024 vernisaž ve čtvrtek 1. února 2024 v 17 hodin
Kurátor výstavy:	Prof. John Yau
Produkce výstavy:	Lenka Herzogová, Gordan Novak, Jan Samec
Otevírací doba:	otevřeno denně mimo pondělí, 10–17 hodin
Vstupné na výstavu:	80 / 40 Kč

Umění z daleké Číny se v Galerii umění v Karlových Varech prezentovalo zcela ojediněle. Dnes už nemáme řádnou dokumentaci výstav z roku 1955 a 1956, kdy zde byla představena velká kolekce čínského malířství a poté mistrovských vystřihovánek z čínského venkova. Až po létech – v roce 1979 vystavila karlovarská galerie klasickou čínskou grafiku ze sbírek Národní galerie v Praze v čele s tvorbou v Čechách tehdy velmi populárního Čchi-Pajšiho.

Návštěvníci současné výstavy Wang Xin však budou možná překvapeni, že tvorba mladé čínské umělkyně, která se představuje v Čechách poprvé, vůbec nepřipomíná klasické mistry čínské malby a kresby. Naopak bychom mohli hledat genetické souvislosti v morfologii výrazu s evropským uměním, což je možná ovlivněno i pobytem autorky v australském Sydney. Její tvorbu zasvěceně explikuje v hlavním textu profesor John Yau a nikoli náhodou ji srovnává s velikány evropské kultury, ať už s literáty (Marcel Proust, Dante Alighieri, William Blake) či s výtvarnými umělci (Albrecht Dürer). To však neznamená, že inspirativní východiska Wang Xin jsou zřejmá na první pohled. Naopak, její specifické výrazové prostředky spočívají v navození nejistoty vnímajícího diváka právě v tom, co vidí. Figurální kompozice čínské umělkyně sice vycházejí z erudované znalosti lidské anatomie, ale autorka zachází s těly a jeho fragmenty zcela volně, expresivně – ve prospěch svých osobitých vizí. V nich jsou evokovány výjevy na pomezí snu a bizarní reality. Z tmavého pozadí podkladu se vynořují postavy někde víc reálné, jinde jen v náznaku - utkány vervní kresbou a zelenou fluoreskující linií, přičemž se k nám jakoby přibližují, vtahují diváka do své nehmotné reality, tušeného ale nedosloveného příběhu, a zase se vracejí do temnot. Obrysová kontura těl i detailů

není statická, chvílemi se proměňuje a někdy množí opakováním, střídá se v nich intenzivnější linie s jemnější tonalitou, osamělá linka s plně pojednanou plochou. Výsledná dynamičnost a proměnlivost kresby je určována jak výchozím impulsem, tak bezprostředním tvůrčím gestem a silnou emocí autorky.

Ačkoli nejsme schopni jednoznačně uchopit obsahovou výpověď figurálních výjevů Wang Xin, tak můžeme konstatovat, že mají veskrze existencionální charakter. Jejich prostřednictvím reflektuje autorka existenci na hranici mezi skutečným jsoucnem a iluzí, uvažuje nad vznikem a zánikem, přemýšlí o materiální podstatě našeho žití i o podobách metafyzické metamorfózy. Své hluboce osobní filozofické úvahy přetavuje ve vizuálně sugestivní výpověď, která jistě i českého diváka osloví svou hloubkou a přesvědčivostí. Myslím, že zcela právem pojmenoval profesor John Yau její výstavní soubor v Karlových Varech mysteriozním názvem „In the Dark Grotto“.

Jan Samec